Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVŬ, piața mare Nr 22.
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ, Manuscripte nu se retrimitŭ!
Birourile de anunciurĭ:
Brașovŭ, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescu în Viena: *Rudolf Mosse, Hausenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg*; în Budapesta: *A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat*; în Frankfurt: *G. L. Daube*; în Hamburg: *A. Steiner*.
Prețulŭ insertiunilorŭ: o seriă garmondŭ pe o colonă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoiélă.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta“ iese în fie-care ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ și insertiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 46. — Brașovŭ, Lunĭ, Marțĭ, 1 (13) Martie — 1888.

Brașovŭ, 28 Februarie a. c.

Intréga pressă europénă se ocupă adĭ de mórtea împĕratului Wilhelm. Toțĭ de pretutindenĭ recunoscŭ meritele estraordinare ce le-a avutŭ acestŭ gloriosŭ monarchŭ pentru poporulŭ germanŭ.

Din tóte capitalele Europei, ba chiar și de peste Oceanŭ sosescŭ la Berlinŭ condolențe dela principi domnitorĭ și dela diferite guverne. Monarchulŭ nostru a adresatŭ cancelarului germanŭ o telegramă de condolență în cuvinte fórte simpatice.

Interesantŭ este înainte de tóte discursulŭ, prin care cancelarulŭ Bismark a anunțatŭ parlamentului germanŭ mórtea împĕratului Wilhelm. Douĕ fapte, ḑise cancelarulŭ între altele, au produsŭ mulțămire și mângâiere în inima decedatului monarchŭ în ultimele sale ḑile. Celŭ dintâiu au fostŭ dovedile de simpatiă, ce s'au datŭ de pretutindenĭ dinastiei germane din incidentulŭ suferințelorŭ fiiului împĕratului Wilhelm, a actualui împĕratŭ Fridericŭ III-lea. Acésta o privea decedatulŭ ca unŭ semnŭ, că dinastia germană se bucură de încredere în tótă lumea, care încredere se va transplânta și asupra națiunei germane. Alŭ doilea faptŭ, ce'lŭ mângâia pe împĕratulŭ Wilhelm, era că putea sĕ privéscă cu mulțumire la restabilirea și consolidarea naționalității poporului sĕu, care era problema principală a vieții sale.

N'a uitatŭ cancelarulŭ germanŭ de a face amintire și de unanimitatea, cu care guvernele germane au votatŭ sumele cerute pentru înmulțirea armatei și siguranța imperiului, accentuândŭ că împĕratulŭ Wilhelm a lăsatŭ cu limbă de mórte Germanilorŭ, ca sĕ fiă întotdéuna astfelŭ unițĭ. În fine Bismark a datŭ espresiune fidelității cătră noulŭ împĕratŭ Fridericŭ III.

Dintre manifestațiunile de condolență ale parlamentelorŭ străine însemnămŭ cele făcute de dieta din Peșta și de camerele din România. Președinții corpurilorŭ legiuitóre din Peșta au accentuatŭ mai alesŭ, că împĕratulŭ Wilhelm a fostŭ aliatulŭ și amiculŭ intimŭ alŭ monarchului nostru. In Bucurescĭ s'a accentuatŭ în Senatulŭ românŭ în specialŭ, că împĕratulŭ Wilhelm a stăruitŭ cu tótă autoritatea și înțelepciunea sa pentru susținerea păcii europene, ér în camera deputațilorŭ s'a amintitŭ, că „împĕratulŭ Wilhelm, gloriosulŭ întemeiatorŭ alŭ unității germane, a avutŭ cele mai căldurόse simpatii pentru România, ca prințŭ, ca rege alŭ Prusiei și împĕratŭ alŭ Germaniei și că prin urmare i se cuvine unu locŭ însemnatŭ și în istoria română“.

In Rusia scirea despre mórtea împĕratului Wilhelm a produsŭ o adâncă impresiune, toțĭ Rușii vorbescŭ de elŭ cu simpatiă și cu respectŭ. Foile aducŭ necrológe încadrate în negru, unele din ele însĕ observă, că „stéua Germaniei este în apunere“.

Pressa francesă recunósce, că Wilhelm a fostŭ unŭ mare împĕratŭ, dér foile radicale adaugŭ, că a fostŭ unŭ mare împĕratŭ numai din punctŭ de vedere german. „Ar fi însĕ o nebuniă sĕ credem, ḑice ḑiarulŭ „Paris“, că o mașină făcută pentru a omorî și a cuceri, ca cea germană, se va preface pentru lume într'unŭ instrumentŭ alŭ păcii durabile și alŭ libertății. Opera împĕratului Wilhelm trăiesce și după mórtea lui și prin urmare va trăi și pericululŭ, contra căruia trebue sĕ ne apĕrămŭ.“

Dintre ḑiarele moderate francese „Journal des Débats“ crede, că până ce va trăi Bismark, elŭ va conduce afacerile imperiului, dér politica lui nu va puté fi aceeașĭ, décă coróna o va purta unŭ bolnavŭ de 57 de anĭ, orĭ un prințŭ tênĕrŭ, care încă n'a împlinitŭ 30 de anĭ. Organulŭ guvernului francesŭ „Temps“ vorbesce dn viitorulŭ nesigurŭ și de aceea, că evenimentele suntŭ mai puternice decâtŭ ómenii, apoi ḑice: „Suveranulŭ póte sĕ se schimbe, dér interesele, ce suntŭ legate de nisuințele actualei Germanie, și politica ce i-o dictéză situațiunea sa și puterile sale, nu se vorŭ schimba.“

Parlamentulŭ din Londra în enunciațiunea sa de condolență numesce pe Germania „amiculŭ și aliatulŭ Angliei,“ ér parlamentulŭ, pressa și poporațiunea italiană se întrecŭ în dovedile de simpatiă pentru Germania, dinastia ei și în deosebĭ pentru noulŭ împĕratŭ Fridericŭ III, căruia i-se adreséza urărĭ de însănătoșare.

Ca încheiere mai amintimŭ, că organulŭ Vaticanului „Monitorulŭ Romei“ numesce pe împĕratulŭ Wilhelm „celŭ mai fericitŭ omŭ“ și ḑice, că istoria îlŭ va numi „Wilhelm celŭ fericitŭ“.

Când se va puté ḑice și de Germania, că este fericită?

Epistolă deschisă.

Reverendissimului domnŭ Vasiliu Damianŭ președinte alŭ clubului națională din cerculŭ electorală alŭ Zarandului.

Aradŭ, 8 Martie 1888.

După terminarea luptei electorale din anulŭ premersŭ căreia a urmatŭ investigațiunea și hotărîrea camerei representative și în care deodată îndemnatŭ de considerațiunile familiare, a urmatŭ și transpunerea locuinței mele din acelŭ iubitŭ cercŭ, în buna credință, că spiritele vorŭ fi mai liniștite, viu a'mĭ împlini recunoscința și stima ce-o păstrezŭ și datorescŭ iubițilorŭ mei alegĕtorĭ, inteligință și poporŭ din acestŭ cercŭ și pentru bărbăția și resoluțiunea prestată în acéstă luptă grea, care merită și va forma unŭ actŭ istoricŭ în viéța nóstră națională.

Am primitŭ și eu sentința și motivele comisiunei juridice a dietei, prin care cererea bravilorŭ noștri alegĕtorĭ este respinsă și alegerea de deputatŭ dietalŭ din 17 Iunie 1887 se verifică.

Pe mulți dintre alegĕtorii noștri îi va fi surprinsŭ acestŭ resultatŭ, pe mine însĕ nicĭ decâtŭ; deși în timpulŭ acestei lupte îmĭ dedeam tótă silința de a îmbărbăta și încuragia pe alegĕtorii noștri, eu eram deplinŭ convinsŭ, că între împrejurările de față resultatulŭ finalŭ nu póte suna altcum, căcĭ pe totŭ teritoriulŭ Ungariei nu vei afla afacerĭ pregătitóre asemenea celorŭ din Baia-de-Crișiu. Câtŭ ce partida guvernamentală s'a aliatŭ cu opoșițiunea moderată pentru o luptă împreună, amŭ pututŭ vedé, că alegerea de deputatŭ și-a perdutŭ caracterulŭ de afacere electorală și s'a degradatŭ în luptă de naționalitate; — nu mai era întrebare de partidă séu persónă; ci că Românii sĕ învingă séu Maghiarii? Acestŭ adevĕrŭ îlŭ confirmă și fóia „Hunyad“, ce apare în Deva, în Nrulŭ ce a urmatŭ după alegerĭ, constatândŭ că: Kőrösbányán a közdelemben sem párt sem személyek nem voltak irányadok, hanem a fai kérdés t. i. kik legyenek a régi Zaránd felett. az urak, a magyarok vagy az oláhok?

Alianța de mai susŭ n'a fostŭ fictiune, ci unŭ pactŭ încheiatŭ în tóte formele, luatŭ în scrisŭ nu în cerculŭ Baia-de-Crișŭ nicĭ în Deva, ci în Budapesta, și subscrisŭ de președinții partidelorŭ liberale și a opoșițiunei moderate, pre care eu încă înainte de alegere l'am vĕḑutŭ și cetitŭ cu ochii mei proprii; și pentru acestŭ pactŭ a fostŭ vice-comitele Comitatului Hunedórei în persónă la Pesta, deschiḑêndŭ ușile ambelorŭ partide.

In urma acestui pactŭ n'a fostŭ de miratŭ, că pretorii cercualĭ cu toțĭ primarii jurațĭ și notarii cercualĭ ex-oficio au adusŭ și candidatŭ pe Hollaki, și mai puținŭ este de miratŭ, că tóte mijlócele le-a întreprinsŭ pentru discreditarea mea, cu scopŭ ca pe cale legală chiar prin Românĭ sĕ trântéscă și prostitue partida națională, și după ce pe acéstă cale n'a pututŭ ajunge la scopŭ, căcĭ bravii noștri alegĕtorĭ nu s'au lăsatŭ a fi sedușĭ, au recursŭ la tóte abusurile și illegalitățile alergândŭ chiar la ajutorulŭ gendarmeriei, care a decisŭ resultatulŭ și a făcutŭ alegerea.

Abusurile, illegalitățile și forța suntŭ pré bine cunoscute, — dér s'au doveditŭ și cu ocasiunea investigațiunei, — nu numai, dér chiar și motivele sentinței comisiunei juridice încă le recunósce; înzadarŭ, căcĭ deși sentința nu este conformă dovedilorŭ, ea nu se mai póte apela; dér eu totușĭ cerŭ revisiunea acelei sentințe dela unŭ forŭ mai înaltŭ, dela poporŭ, și alegĕtorii noștri, carĭ de faptŭ au sĕmțitŭ plaga acestei alegerĭ; spună părintele Tisu din Cebea, părintele Irimie din Mestécănŭ, învĕțătorulŭ Plașa din Birtinŭ, Azarie Henţiu din Nisca, a cărorŭ peptŭ a fostŭ pĕtrunsŭ de armele gendarmeriei. Dér spună alegĕtorii domnului Hollaki, carĭ au vĕḑutŭ cu ochii bătêndŭ și închiḑêndu-se preoții învĕțătorii și pre alțĭ frațĭ de-ai lorŭ. In fine spună chiar confrații maghiarĭ, carĭ au fostŭ la alegere, că: încâtŭ cade acéstă alegere în cadrulŭ constituțiunei nóstre și a esercitării libere de dreptŭ publicŭ; aducă ei sentința ca factorĭ și martorĭ ocularĭ, care mai curêndŭ va corĕspunde adevĕrului, și eu voiu fi liniștitŭ.

Pe lângă tóte abusurile, illegalitățile, documentate în firulŭ investigațiunei, prin carĭ sute de alegĕtorĭ au fostŭ lipsițĭ de esercitarea dreptului liberŭ de alegere, basatŭ în constituțiunea țĕrei, comisiunea juridică a dietei a declaratŭ alegerea de legală; aci încétă rațiunea de dreptŭ, séu celŭ multŭ ne îndémnă cu dreptŭ a deriva acestŭ actŭ din situațiunea actuală a naționalităților din acéstă patriă. Este doveditŭ, că în actulŭ acestei alegerĭ pe basa legei electorale îndreptățiții au alergatŭ cu votulŭ lorŭ pentru de a influința cu convingerea lorŭ la afacerile țĕrei; și este faptŭ doveditŭ, că ajungêndŭ la urnă, cu baionetele gendarmeriei au fostŭ alungațĭ și bătuțĭ, va sĕ ḑică, dreptulŭ ce i l'a datŭ legea l'a luatŭ puterea esecutivă.

Pe mine nu m'ar supĕra și credŭ că pe nicĭ unulŭ care cunósce situațiunea politică actuală nu l'ar indigna acéstă causă, care îșĭ are rădĕcina în șovinismulŭ maghiarŭ, dér totŭ ce mĕ supĕră este, că bietulŭ poporŭ, care nu cunósce machiavelismulŭ și nu este inițiatŭ în afacerile politice, este adêncŭ mișcatŭ în consciința sa de dreptŭ; și acésta a fostŭ după credința mea motivulŭ, care a îndemnatŭ pe alegĕtorĭ a face plânsóre de nulitate la dietă, și adecă pentru de a câștiga satisfacțiune inimelorŭ nevinovate, carĭ cu atâta scumpĕtate ținŭ și'șĭ împlinescŭ datorințele față de tronŭ și patriă, și resultatulŭ obținutŭ este, că bine și după lege li s'a făcutŭ. Apoi décă bine li s'a făcutŭ, întrebŭ pe confrații Maghiarĭ și cu deosebire pe conducĕtorii jurnalisticei maghiare, care în multe rêndurĭ a luptŭ sub aspră critică ținuta nóstră națională buciumându-ne de ómenĭ esaltațĭ, ale cărorŭ pretensiunĭ în cadrulŭ constituțiunei nu se potŭ validita, și nu suntŭ de împlinitŭ; că este cererea alegĕtorilorŭ din cerculŭ Baiei-de-Crișiu de neîndeplinitŭ. Când în firulŭ investigațiunei încă sĕ dovedesce, că resultatulŭ alegerei l'au produsŭ esclusivŭ ilegalitățile? Și décă acéstă alegere în cadrulŭ constituțiunei se consideră de legală, bărbații de statŭ îșĭ vorŭ perde mințile, dér nu vorŭ fi în stare a face distincțiune într'unŭ statŭ constituționalŭ și absolutisticŭ; décă bine li s'a făcutŭ, întrebŭ, că ce drepturĭ avemŭ noi în cadrulŭ constituționalismului de a fi neîncetatŭ înfruntațĭ, că suntemŭ egalŭ îndreptățițĭ cu confrații Maghiarĭ?

Noi compătimimŭ pe cetățenii statelorŭ absolutistice, că gemŭ sub jugulŭ absolutismului, — dér mai nainte avemŭ sĕ ne compătimimŭ pe noi, — căcĭ aceia, décă și nu au drepturĭ politice, dér suntŭ crutațĭ de bătăile gendarmilorŭ, până când noi avemŭ constituționalismŭ inarticulatŭ ca lege fundamentală, — dér când voimŭ a ne folosi de drepturile nóstre politice suntemŭ bătuțĭ cu baionetele, aruncațĭ în grajdurĭ ca animalele, despoindu-ne și chiar de demnitatea și dreptulŭ de a fi omŭ. Peste actulŭ alegerei din cerculŭ Baia-de-Crișŭ nu ne este iertatŭ a trece așa ușorŭ la ordinea ḑilei; căcĭ acesta este o dovadă deplină, că atitudinea nóstră politică, pronunțată în conferințele electorali din Sibiiu, este justificată, ér motivele nóstre pentru resistența pasivă suntŭ adevĕrate. Este dovadă incontestabilă, că noi nu mai putemŭ esercia nicĭ o activitate politică, — și atâtŭ mintea, câtŭ și înțelepciunea ne îndémnă a sta deoparte față cu mișcările electorale; a nu ne mistui timpulŭ și puterile în lupte zadarnice; a ne reține până atuncĭ, până când legea scrisă va fi și în faptă lege, până când legea va fi respectată și de puterea esecutivă după cum se pretinde a fi respectată de noi.

Din antecedentele luptei electorale din anulŭ 1887 vedemŭ și ne putemŭ

convinge, câtŭ de greşită a fostŭ politica confraţilorŭ noştri românĭ la anii 1881 şi 1884, a acelora, carĭ s'au încercatŭ a forma partida moderată naţională guvernamentală, faţă cu programa nóstră naţională din Sibiiu, stabilită la anulŭ 1881 şi susţinută întru tóte la anulŭ 1884. Se potŭ convinge şi acei confraţĭ Românĭ, carĭ la anii premerşĭ şi cu deosebire la anulŭ 1884, deşi póte cu intenţiunĭ bune, au sprijinitŭ unii partida guvernamentală, ér ceialalţĭ partida oposiţională; căcĭ ele în ceea ce privesce causa nóstră naţională suntŭ una: întrebuinţéză ocasiunile neînţelegerilorŭ nóstre pentru a ne esploata în detrimentulŭ causei nóstre naţionale, ba mai multŭ, împreună alérgă la puterea baionetelorŭ, ca sĕ ne facă prin noi înşi-ne imposibilĭ pentru validitarea drepturilorŭ, carĭ ni se cuvinŭ.

Dér trebue sĕ scimŭ, că până acuma mulţĭ dintre noi vĕḑêndu-ne atâtŭ de strîmtoraţĭ şi persecutaţĭ în credinţa cea mai bună au cercatŭ cu oportunismulŭ a afla unŭ mijlocŭ de scăpare pentru némulŭ nostru, care i-ar asigura celŭ puţinŭ o respiraţiune mai liberă, şi eu voiu sĕ credŭ, că acestŭ motivŭ i-a îndemnatŭ a pipăi diferitele direcţiunĭ politice; dér fasele prin care ne-au străcuratŭ politica domnitóre în restimpŭ de 21 anĭ ne-au convinsŭ pe toţĭ despre intenţiunile şovinistice ce eschidŭ nu numai dreptulŭ şi frăţietatea, dér chiar şi egala îndreptăţire a naţionalităţilorŭ decretată prin lege.

Eu sunt mândru a crede, că aḑĭ nu mai este Românŭ, care sĕ nu fiă în sufletulŭ sĕu convinsŭ, că aḑĭ unica politică raţională este eschisivŭ politica naţională şi întrunirea tuturorŭ elementelorŭ şi puterilorŭ, fără diferenţă de partidele din trecutŭ, pe terenele carĭ ne stau încă libere, a vieţii socialĭ bisericescĭ, scolarĭ şi economice, despre carĭ eu écă ce credŭ:

In viéţa nóstră socială, durere, suntŭ multe diferinţe, carĭ se derivă parte din spiritŭ de partidă, parte din heterogenitatea intereselorŭ private, parte din malcontenţă, şi mai mare parte din ambiţiunĭ personale nefundate, din carĭ o mare parte se potŭ atribui împrejurărilorŭ nóstre vitrege, deórece spiritulŭ dela natură cere activitate şi mişcare continuă, şi neavêndŭ altŭ terenŭ, adeseorĭ poveştile din cafenele se estindŭ pe terenulŭ personalităţilorŭ, desvoltându-se în ură personală nedumerită.

Petru Truţa. (Va urma.)

Impĕratulŭ Vilhelm I.

Vilhelm I. (Frideric Ludvig), împĕratŭ alŭ Germaniei şi rege alŭ Prusiei, este alŭ doilea fiu alŭ regelui Frideric Vilhelm III. Elŭ s'a născutŭ la 22 Martie anulŭ 1797 în Berlinŭ.

In copilăria sa a avutŭ multŭ sĕ sufere din causa invasiunii francese. După bătălia dela Iena, a fugitŭ cu părinţii sĕi la Königsberg şi de acolo la Memel, unde petrecŭ trei anĭ de ḑile. Atuncĭ, în esiliu, prinse acea mare ură de Francia şi de Francesĭ, care abia se alină în anulŭ 1870.

Incă de tinĕrŭ, Vilhelm se distinse prin o minte practică, iubire mare de ordine, prin unŭ caracterŭ seriosŭ şi aşeḑatŭ.

Botezulŭ de focŭ îlŭ luă la anulŭ 1814, în bătălia dela Bar-Sur-Aube; în urma acestei bătălii fŭ decoratŭ cu crucea de ferŭ şi cu ordinulŭ Sf. George rusescŭ.

Intră în Parisŭ de ambele orĭ, cu aliaţii.

La 11 Aprilie, 1829, se căsătorĭ cu princesa Augusta de Saxen-Weimar. Din acéstă căsătoriă avŭ pe prinţulŭ Frideric Vilhelm, actualminte bolnavŭ la San-Remo, (născutŭ la 18 Octomvre 1831) şi pe princesa Luisa.

După mórtea tatălui sĕu şi fiindŭ că frate-sĕu nu avé copii, deveni urmaşŭ presumtivŭ alŭ Corónei şi luă titlulŭ de „prinţŭ de Prusia.“

In 1848, faţă cu revoluţiunea isbucnită în Berlinŭ, opină că mai ântêiu trebue reprimată rĕscóla şi apoi sĕ se dea o constituţiune. La suprimarea revoluţiei din Germania cu armele luă parte însemnată şi fŭ decoratŭ. De aceea Nemţii îlŭ urau pe atuncĭ ca pe representantulŭ celŭ mai încarnatŭ alŭ reacţiunii. Sentimentulŭ acesta făcŭ mai târḑiu locŭ unei marĭ simpatii, faţă cu sinceritatea şi iubirea de adevĕrŭ a prinţului.

In anulŭ 1858, 7 Oct., îmbolnăvindu-se fratele sĕu, luă elŭ regenţa. In acéstă calitate avŭ la 1860 prima întrevedere cu Napoleon III. Resultatulŭ acestei întrevederĭ fŭ că se puse cu dinadinsulŭ pe ridicarea forţelorŭ militare ale regatului, atâtŭ cantitativŭ câtŭ şi calitativŭ. In acéstă întreprindere fŭ ajutatŭ de neobositulŭ sĕu consilierŭ şi ministru de rĕsboiu Roon

La 1864 se întêmplă rĕsboiulŭ cu Danemarca; la 1866 celŭ cu Austria. Acéstă din urmă fŭ scósă din suprematia asupra Germaniei şi rĕmase Prusia stăpână. Opera de unire germană era pe jumĕtate îndeplinită.

In anulŭ 1870 urméză rĕsboiulŭ cu Francia. Resultatulŭ lui desastruosŭ pentru latinitate, e cunoscutŭ. La 18 Ian. 1871, Vilhelm e încoronatŭ de împĕratŭ, în sala oglinḑilorŭ din Versailles. Era rĕsbunatŭ.

Partea ce se cuvine prinţului Bismark în acéstă operă, e cunoscută.

Dela 1871, faptele s'au petrecutŭ sub ochii noştri pentru ca sĕ mai avemŭ nevoiă a le aminti. Impĕratulŭ Vilhelm se împrietini cu Austria, cu care se şi aliă după mórtea Ţarului Alexandru II. Tradiţionala prietiniă germano-ruséscă se rĕcì, se strică.... Se înfiinţă în fine aşa numita Ligă de pace, pentru a ţiné în frêu pe Ruşĭ şi pe Francia regenerată.

Pentru a termina, vomŭ adăoga, că dênsulŭ mai avé ş'unŭ altŭ meritŭ mare; acela d'a descoperi pe ómenĭ, d'a le recunósce aptitudinele, a-i ţiné la posturile ce le încredinţase, avêndŭ o prevedere şi o judecată din cele mai sănĕtóse. Elŭ a descoperitŭ doi ómenĭ pe carĭ a sciutŭ sĕ'i preţuiéscă şi cărora lĭ-a datŭ o încredere fără limite, şi carĭ au luatŭ direcţiunea a două puterĭ mame ale imperiului, — armata, politica — şi carĭ formau cu elŭ o trinitate în care Germania şĭ-a găsitŭ puterea sa.

Impĕratulŭ Vilhelm n'a muritŭ de vr'o bólă deosebită; s'a stinsŭ de pe picióre, de inaniţiă, de bĕtrâneţe. Işĭ trăise traiulŭ ca puţinĭ muritorĭ.

Cu mórtea lui pacea Europei pierde pe celŭ mai puternicŭ raḑemŭ. Impĕratulŭ Vilhelm nu voia rĕsboiulŭ, fiindŭ că se simţia în neputinţă de a mai lua parte la elŭ; nu'lŭ voia mai alesŭ cu Rusia, fiindŭ că voia sĕ móră recunoscĕtorŭ aceleia, care scăpase pe tatălŭ sĕu şi Prusia.

Ce va fi acum?

Pregătirile militare rusescĭ.

După rapórtele din Varşovia, ce le primesce „Pol. Korr.“, în a doua jumĕtate a lunei Martie st. v. *se vorŭ urni înainte în guvernamentele vestice ale Rusiei însemnate masse de trupe*. Cu acésta se aduce în legătură şi călĕtoria ce a întreprins'o în ḑilele trecute guvernatorul generalŭ din Chiev *Drentelen*, ca sĕ inspecteze *Dubno* şi ţinuturile fortificate de prin prejurŭ. In Dubno se continuă cu zelŭ construirea de magazine şi casarme militare cu ajutorulŭ miliţiei şi lucrările progreséză aşa de repede, încâtŭ fabricile eariale şi private de cărămidă abia suntŭ în stare sĕ producă cantitatea necesară de cărămidă.

In *Berdyczev* s'au luatŭ mĕsurĭ de încvartirare, de unde se conchide, că în curêndŭ va intra în acestŭ oraşŭ unŭ despărţĕmêntŭ de trupe. Oraşelulŭ *Druzkopol*, care e depărtatŭ de graniţa galiţiană abia de câţiva chilometri, va primi, precum se ḑice, în celŭ mai apropiatŭ timpŭ o garnisónă.

Spre garnisónele dela graniţe s'au dirigeatŭ în timpulŭ din urmă însemnate cantităţĭ de muniţiune, destinate — precum se vorbesce — pentru posturile sporite dela graniţe.

Succesiunea la tronulŭ Persiei.

Şahulŭ Persiei a renunţatŭ la călĕtoria ce trebuia s'o facă în Europa. Se teme că în lipsa sa sĕ nu isbucnéscă unŭ rĕsboiu între cei doi fii ai sĕi Zillis Sultanŭ şi Musaffered-Din-Mirza.

Causa acestei urĭ dintre cei doi fii ai şahului se datoreşce unei nedreptăţĭ comise de şahŭ, care, acum câţĭ-va anĭ, a publicatŭ unŭ manifestŭ prin care proclamă de moştenitorŭ alŭ titlului sĕu pe fiiulŭ celŭ mai micŭ Musaffer-ed-Din-Mirza, în contra drepturilorŭ lui Zillis-Sultan, fiiulŭ celŭ mai mare.

Şahulŭ a procedatŭ astfelŭ pentru a satisface familia mumei fiiului sĕu celui mai micŭ, care este vară lui de mumă şi prin urmare de sânge regalŭ.

Manifestulŭ justifică acéstă decisiune suveranŭ declarândŭ că numai fii de suveranŭ, carĭ descindŭ din mumă de sânge regalŭ, potŭ de aci înainte sĕ fiă apţĭ de a moşteni Coróna şahului.

Acéstă nouă lege organică fŭ comunicată de guvernulŭ persanŭ cabinetelorŭ din Petersburg, Londra, Parisŭ şi Constantinopolŭ.

De când cei doi fraţĭ au atinsŭ maioritatea, ei nu'şĭ ascundŭ de locŭ ura lorŭ şi cum Zilis Sultan 'şĭ-a organisatŭ în provinciele pe carĭ le guvernéză o armată după tipulŭ europénŭ, elŭ se ţine gata pentru orĭ-ce evenimentŭ, decisŭ a profita de prima ocasiune pentru a revendica cu armele drepturile sale.

SCIRILE ḐILEI.

Oficerĭ de glóte pentru Braşovŭ mai suntŭ numiţĭ dintre Românĭ d-nii Laurenţiu *Maximilianŭ* şi George *Ghertner*.

* *

Deputatulŭ dietalŭ *Dr. Pap Samu*, despre care foile ungurescĭ din Clujiu ḑiceau când cu alegerile, că ar fi Românŭ, a făcutŭ pe séma „Kulturegylet“-ului o donaţiune de 1000 fl., sub numirea de: „Fundaţiunea Dr. Pap Samu şi soţia sa născută Fritsi Fekete Hermin.“

Dóră nu de geaba l'au alesŭ deputatŭ ! Ér de se va fi găsitŭ vr'unŭ Românŭ, care la alegerĭ, negreşitŭ din nesciinţă orĭ amăgitŭ, i-a datŭ votulŭ, sĕ nu uite că l'au datŭ unui luptătorŭ pentru maghiarisarea Românilorŭ.

* *

In urma deselorŭ epidemii ce au grassatŭ în anii din urmă în comitatulŭ Ciucului, populaţiunea a începutŭ sĕ decréscă în modŭ îngrijitorŭ, aşa că între tóte comitatele Ungariei, comitatulŭ Ciucului presentă cele mai triste date sta-

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

Florióra

— întêmplare din poporŭ. —

Inoptase. Tótă lumea era acasă şi sufletŭ de omŭ nu întâlneai pe uliţele satului.

Numai Florióra singură singurică sta locului ca înmărmurită pe movila din fundulŭ grădinei, şi se uita mâhnită în susŭ şi 'njosŭ, în dealŭ şi 'n vale, dér mai cu sémă în spre sóre-rĕsare,

Pe cea cărăruşe 'n susŭ,
Pe care mândru 'i s'a dusŭ,
Sĕ-şĭ fac' a lui datoriă
Sĕ-şĭ scape scumpa-i moşiă
De-a păgânilorŭ urgiă.

Cum n'ar fi sburatŭ şi ea sĕrmana de dênsa într'acolo, unde-o trăgea inima şi gândulŭ, setea de isbândă şi dorulŭ de bărbatŭ! Dér cum sĕ şi pótă, când dóră rênd şi sémă n'avea, ca sĕ-şĭ lase casa şi gospodăria pe mâna şi séma streinilorŭ!

Fără ca sĕ'şĭ mai aline năcazulŭ şi dorulŭ ferbinte ce-i ardea sufletulŭ, eşea în tótă séra colea.., după ce se iveau stelele, pe moviliţa din fundulŭ grădinei şi se uita cu sete pe urma soţiorului ei ce plecase departe, departe, cu vrêstnicĭ de ai lui, ca sĕ facă isbândă în contra Turcului păgânŭ, ce ameninţa sĕ încalce preste hotarŭ.

Şĭ-apoi Florióra,

Mândră ḑînă-a codrilorŭ,
Codrilorŭ Carpaţilorŭ,
Cu faţa ruptă din sóre,
Cu ochĭ de mărgăritare,
Cu pĕrŭ negru împletitŭ,
Cu sprîncene de-amăgitŭ,
De-amăgitŭ şi de'nşelatŭ
Flăcăi tinerĭ de'nsuratŭ,

era pusă pe gândurĭ şi plângea şi suspina, şi de când soţioru'i plecase din satŭ şi de-acasă ḑiuă bună n'a ḑiuatŭ şi nópte 'n tignă n'a 'noptatŭ, ci a plânsŭ şĭ-a lăcrĕmatŭ. Dér

Nu de jale şi bănatŭ
Că soţioru'i o-a lăsatŭ
Şi'n taberă a plecatŭ,
Ci
Plângea şi lăcrĕma,
Că n'a luat'o şi pe ea.
S'arete duşmanilorŭ,
Turcilorŭ păgânilorŭ,
Fata de Românŭ cum scie,
Bărbatului soţŭ sĕ-i fiă
In bătaiă şi în focŭ,
In tocmai ca şi la jocŭ,
Şi cu elŭ alăturea,
Ţéra scie a-şĭ apĕra,
Grózǎ 'n duşmanĭ a băga!..

Da! de aceea era ea pururea mâhnită, — ér nu că dóră îi era témă, că soţiorulŭ ei, scumpulŭ ei Bujorŭ, îşĭ va da cinstea pe ruşine, orĭ că într'altă vreme nu s'ar mai întórce. Căcĭ, ca totŭ Românulŭ, avea şi ea bună nădejde în Dumneḑeu şi 'n elŭ:

Că ruşine nu i-a face,
Şĭ-acasă elŭ s'a întórce.

Dér lumea-i lume, omu-i omŭ, şi numai o inimă are o femeiă ca şi unŭ bărbatŭ. O inimă avea şi Florióra, numai una singură singurică ca şi tóte semenele ei ba adecă mai bună şi mai duiósă decâtŭ a altora.

Da! o inimă avea ea, şi în ea unŭ dorŭ mai puternicŭ decâtŭ tóte dorurile din lume, dorulŭ de a vedea isbênda cu ochii, şi în mijloculŭ isbêndei de a'şĭ îmbrăţişa soţiorulŭ.

Că veḑĭ... credea şi ea ca tóte semenele ei: că în tabere multe se întêmplă şi se póte că l'a vedé, dér şi că nu l'a vedea!! Şĭ-apoi gândulŭ din urmă o supĕra multŭ, de câte-orĭ numai, îşĭ aducea aminte de scumpulŭ ei soţiorŭ, Ei, şĭ-aminte de dênsulŭ îşĭ aducea pe oră, ba pe minutŭ, căcĭ îlŭ şi iubea din tot sufletulŭ, aşa cum scie numai o femeă bună sĕ-şĭ iubéscă soţioru-i credinciosŭ.

Trecŭ o ḑi, trecură două, trei, patru, trecură nouĕ, dér cu vremea ce trecea, dorulŭ i-se totŭ mărea şi în cele din urmă ne mai putêndu-i pune frêu, lăsă casă, lăsă masă, părăsi tótă gospodăria — şi se lăsă în puterea lui sĕ-o ducă în cătrău va vré... numai sĕ-lŭ pótă vedea.

Era tocmai în spre séră,
Când ajunse la hotarĕ
Mândruţa de Florióra.
Florióra florilorŭ,
Ḑinişóra codrilorŭ,
Codrilorŭ Carpaţilorŭ.
O clipă sĕ mai soséscă,
Şi era sĕ-lŭ întâlnéscă,
Pe scumpulŭ ei soţior,
Pe vitézulŭ de Bujorŭ.
Dér vai!!....
Buciumile-acuma sună,
Voinicii toţĭ se adună,
Se adună micŭ şi mare,
Câţĭ pe josŭ şi câţĭ călare.
Cei pe josŭ armaţĭ cu puscĭ,
Cei călărĭ cu suliţĭ lungĭ.
Şĭ-apoi se facŭ rotogolŭ,
Pe lângă unŭ steguşorŭ,
Steguşorŭ în trei colorĭ,
Purtatŭ de-unŭ sdravĕnŭ feciorŭ
Cu numele de Bujorŭ.
Nu-i înaltŭ, dér nice micŭ;

tistice. Așa de esemplu în cerculŭ pretorialŭ Cason-Ciuculŭ inferiorŭ, constătătorŭ din 21 comune, s'au născutŭ în anulŭ 1887: 536 băețĭ și 504 fete, au muritŭ înse 568 băețĭ și 548 fete. Așa-dér numaĭ în cerculŭ acesta populațiunea a scădutŭ în decursulŭ unuĭ anŭ cu 76. Décă starea sanitară va merge totŭ așa, atuncĭ peste o sută de anĭ Săcuiĭ vor fi cu a treia parte maĭ puținĭ ca adĭ.

* * *

Precum nĭ-se scrie din *Monorŭ*, lângă Bistrița, din 5 Martie n. s'a pornitŭ p'acolo o *iérnă grea și friguróså;* ninge în continuu și suflă unŭ vêntŭ cumplitŭ. Nutrețulŭ se împuținéză, vitele n'au prețŭ și economiĭ suntŭ fórte îngrijațĭ.

* * *

In *Dicio-St.-Mărtinŭ* se va construi unŭ nou edificiu comitatensŭ, care va costa peste 100,000 fl. Construirea a luat'o asupră-șĭ firma Frideric Mätz din Clușiu, care a datŭ cea maĭ eftină ofertă. De unde vorŭ maĭ plăti contribuabilii atâtea cheltuelĭ?

* * *

Foile din *Seghedinŭ* spunŭ, că *unŭ numĕrŭ considerabilŭ de muncitorĭ* au trecutŭ din părțile acelea în *România*. In timpulŭ de față stau gata de plecare 120 de inșĭ, mai 'nainte cu ceva au trecutŭ peste 200. Se dice că numițiĭ muncitorĭ vorŭ fi aplicațĭ la lucrările de fortifiicare ale Bucurescilorŭ.

* * *

„Kolozsvár“ scrisese în numĕrulŭ seŭ dela 9 Martie, că „își aduce aminte“ despre aceea, că prima donațiune în favorulŭ fondului pentru înființarea uneĭ *scólĭ românescĭ de fete în Clușiu* ar fi făcut'o d-lŭ Dr. Békésy Károly, va sĕ dică unŭ Ungurŭ. D-lŭ Békésy avusese adecă unŭ procesŭ de pressă cu nisce Românĭ, pe care procesŭ l'a și câștigatŭ. Spesele acestuĭ procesŭ de pressă câștigatŭ, dice „Kolozsvár“, li-ar fi dăruitŭ d-lŭ Békés fondului scólei de fetițe ce se va înființa în Clușiu, și că ar fi fostŭ „prima donațiune“ în favorulŭ numitului fondŭ, pe care fóia ungurésca îlŭ numesce „comunŭ“ (közpénz) și cere sĕ se dea în privința acésta rațiociniu publicŭ. In urma acésta înse d-lŭ Békésy s'a aflatŭ, precum se vede, necesitatŭ sĕ astêmpere încâtva poftele luĭ „Kolozsvar“ declarândŭ în colónele aceluiaș diarŭ, dela 10 Martie, că nu se scie anumitŭ, décă d-sa ar fi primulŭ întemeiătorŭ alŭ acelui fondŭ, recunósce cu probabilitate, că alțiĭ l'orŭ fi întrecutŭ, ba dice că nicĭ aceea nu se scie sigurŭ, décă a contribuitŭ și dênsulŭ ceva la fondulŭ numitŭ orĭ n'a contribuitŭ nimicŭ. Lucrulŭ spune că stă așa: Spesele procesuluĭ de pressă statorite de judecătoriă în sumă de 42 fl., ce avea sĕ-i priméscă dela partida contrară, care era română, i-a oferitŭ ce-i dreptŭ în favorulŭ fondului pentru fitórea scólă română de fete din Clușiu, dér dice că de locŭ nu s'a interesatŭ sĕ scie, décă baniĭ aceștia s'au plătitŭ, orĭ nu s'au plătitŭ numituluĭ fondŭ, și declară, că nu are nicĭ o dovadă positivă despre aceea, că s'ar fi plătitŭ.

Româniĭ clușienĭ potŭ lua o învĕțătură de aci: sĕ respingă orice donațiune ungurésca, căcĭ acestea vorŭ fi darurile Danailorŭ și dușmaniĭ scólei îșĭ vorŭ atribui drepturĭ asupra eĭ sub pretextŭ că suntŭ „fondurĭ comune,“ oricâtŭ de nevinovată intențiune ar fi avutŭ, póte, donatorulŭ.

* * *

După o statistică a poliției din *Clușiu*, în anulŭ trecutŭ s'au întêmplatŭ următórele *transgresiunĭ:* contra autorității și liniștei publice 108, falsificare de banĭ si de hârtiă de valóre 1, contra siguranții publice 425, contra ordinei publice și moralității 475, contra stării sanitare publice și a siguranței corporale 194, contra proprietății 23, contra legei militare 2, contra legei de vênatŭ 9, contra legii servitorilorŭ 223, contra altorŭ prescrierĭ 674, cu totulŭ așadéră 2128 casurĭ de transgresiune, cu 375 mai puține ca în anulŭ trecutŭ; și décĭ se conchide la o îmbunĕtățire a moralității.

E și timpulŭ!

* * *

Primăria din *Seghedinŭ* a primitŭ în dilele acestea din cancelaria cabinetuluĭ regescŭ o scrisóre cu 25 fl. dațĭ ca ajutorŭ pentru contésa *Schmidegg.* Bărbatulŭ acesteia a fostŭ unŭ proprietarŭ fórte avutŭ în Bănatŭ, dér în urma timpurilorŭ rele și mai alesŭ a deselorŭ inundărĭ, familia contésă a ajunsŭ la sapă de lemnŭ.

* * *

Cu ocasiunea espositiunei universale ce se va ține la 1889 în Parisŭ, se va întruni și unŭ *congresŭ alŭ Volapükiștilorŭ.*

Intêmplărĭ diferite.

Atentatŭ contra uneĭ Redacțiunĭ. Mare scandalŭ a produsŭ în Viena atentatulŭ ce l'a comisŭ deputatulŭ din Reichrathulŭ austriacŭ Schönerer contra Redacțiuneĭ diaruluĭ „Neues Wiener Tagblatt“ în nóptea din Joia trecută spre Vinerĭ. Schönerer, după cum se scrie, a întratŭ nóptea pe la 1 óră în fruntea uneĭ cete de vre-o 30 de inșĭ la Redacția numitului diarŭ, cu scopŭ ca s'o insulte din causă că acésta scosese de cu séră o ediție separată despre mórtea împĕratuluĭ Wilhelm, care pe atuncĭ éra încă în viață. Céta revoltanțilorŭ intră cu mare larmă în localulŭ Redacțiunei, unde aflară pe Redactoriĭ Winter și Schmal, carĭ altmintrelea amêndoĭ suntŭ oficerĭ în reservă. Conducĕtorulŭ cetei, Schönerer, se adresă către numițiĭ Redactorĭ cu cuvintele: Voi, năpârce jidovescĭ, ațĭ vĕtămatŭ ce este maĭ sfântŭ înaintea nóstră. O sĕ vĕ învĕțămŭ noi pe voi acuma!“ La acésta Redactorulŭ Schmall îĭ arătă ușa cu cuvintele: „Bagă de sémă, că aĭ de lucru cu unŭ oficerŭ prusianŭ.“ — „Ĕn arată-mĭ!“ dise Schönerer. Schmall luă unŭ călimarŭ și 'lŭ aruncă spre capulŭ luĭ Schönerer. Schönerer însĕ plecându-șĭ iute capulŭ, călimarulŭ trecŭ fără sĕ-lŭ nimeréscă și se opri în brațulŭ unuia dintre revoltanțĭ, pe care îlŭ atinse binișorŭ. Prin acésta se începŭ încăerarea. In ajutorulŭ Redactorilorŭ atacațĭ săriră și culegĕtoriĭ, tipografĭ împreună cu personalulŭ mașineĭ de tipăritŭ. Revoltanțiĭ fură alungațĭ, uniĭ dintre eĭ fură prinșĭ și predațĭ poliției. Schönerer a scăpatŭ teferŭ, Redactoriĭ Schmall și Winter au primitŭ maĭ multe rănĭ; asemenea și din partidele bătăușe au fostŭ maĭ mulțĭ inșĭ rănițĭ.

Balŭ în Oravița.

Balŭ mascatŭ-costumatŭ se va aranja în *folosulŭ fondului* Reuniunei Române de cântărĭ din Oravița la 17 Martie 1888 st. n. în sala hoteluluĭ „Coróna Ungariei.“

Balulu va premerge ca producțiune obligată *„Nașa Trina“* vodevil comicŭ. Originalŭ de *** — Musica de A. Dorn și alțĭ compositorĭ. — Dirigentŭ Franciscŭ Zech. Persónele: Trina Bostanŭ, D-șóra Cornelia *Pocreanŭ.* O protopopésă vĕduvă, D-na *Nisz-Paleu.* Marióra și Ana nepótele eĭ, eșite din pensionŭ, D-șórele Iul. *Dragoiescu* și Elis. *Purgarŭ.* Ioonia fată crescută în casa Trinei, D-ș. Marița *Mileticĭ.* Dr. Retezatŭ mediculŭ satuluĭ, D-lŭ I. *Popa.* Crăciunŭ dirigentulŭ coruluĭ de plugarĭ, D-lŭ Sv. *Purgarŭ.* Mărtinŭ străjanulŭ satuluĭ, D-lŭ G. *Jianŭ.* Sătenĭ. Corŭ de plugarĭ. Acțiunea se petrece într'unŭ satu lângă Oravița, în dilele nóstre.

Inceputulŭ la 8 óre séra. Bilete de întrare a 1 fl. de persónă se potŭ căpĕta în prăvăliile d-lorŭ Dimitrie Pocreanŭ jun. și M. L. Paulovicĭ. Sara la cassă unŭ biletŭ de intrare costă 1 fl. 20 cr.

NB. Pentru membriĭ Reuniunei roim. de cântărĭ unŭ biletŭ, scosŭ înainte dela președintele Reuniunei, costă 80 cr.

Comitetulŭ arangiatorŭ.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alŭ „Gaz. Trans.“)

Bucurescĭ, 12 Martie. Dimitrie Ghica a refusatŭ misiunea d'a forma ministerulŭ. Regele a însărcinatŭ pe Brătianu cu formarea cabinetului.

Berlinŭ, 12 Martie. Cadavrulŭ împĕratuluĭ va fi înmormêntatŭ cu mantaua sură de militarŭ, cu șapca de campaniă și echipatŭ ca de campaniă.—Testamentulŭ împĕratuluĭ a fostŭ deschisŭ erĭ.

Charlottenburg, 12 Martie. Trenulŭ imperialŭ a sositŭ la $11^1/_2$ nóptea cu o întârdiere de treĭ sferturĭ de óră din causa zăpedii celei marĭ ce a cădutŭ.

Pentru salutarea părecheĭ împĕrătescĭ a venitŭ prințulŭ Enricŭ și părechia princiară moștenitóre de Meiningen. Dela gară și pĕnĕ la castelŭ a fostŭ o mulțime de poporŭ nespusŭ de mare, cu totŭ timpulŭ viforosŭ. Membriĭ familieĭ cu suitŭ în vagonulŭ-salonŭ și salutară părechea împĕrătéscă fórte cordialŭ. Prințiĭ le sărutară mânile și împĕrătésa îĭ îmbrățișă. Împĕratulŭ în uniformă avéa o bună înfățișare. Maiestățile lorŭ plecară imediatŭ la castelŭ avêndŭ înainte și în urmă corpulŭ de gardă. Pe totŭ drumulŭ erau nenumĕrate masse de ómenĭ, entusiasmulŭ fù fórte mare. Princesele fice, cancelarulŭ imperiuluĭ, ministriĭ și suita au plecatŭ la gara centrală.

Berlinŭ, 12 Martie, 12 óre noptea. Tocmaĭ acum se transferă cadavrulŭ împĕratuluĭ la catedrală.

ULTIME SCIRĬ.

„Times“ confirmă că cele din urmă cuvinte ale Impĕratului fură recomandațiunea adresată principelui Wilhelm de a trata pe Țarulŭ cu considerațiune. Impĕratulŭ esprimă asemenea speranța, că Germania va trăi multŭ timpŭ în pace cu Rusia.

DIVERSE.

Mormêntulŭ luĭ Alexandru celŭ Mare. — Iată unŭ faptŭ, care va pricinui o óre-care emoțiune în lumea savantă. Se crede, că mormêntulŭ lui Alexandru celŭ Mare s'ar afla în acestŭ momentŭ la Stambulŭ, în România. Cu ocasia săpăturilorŭ făcute în aceste din urmă timpurĭ la Saida (anticulŭ Sidonŭ) s'au găsitŭ 15 sarcofagurĭ de marmoră de o lucrare artistică d'asupra mormintelorŭ feniciane. Ele au fostŭ transportate la museulŭ imperialŭ din Constantinopolŭ, care se află sub direcția lui Hamdi bey, fiulŭ fostului mare vizirŭ, Edhem-pașa. Patru-spre-dece din aceste sarcofagiurĭ erau góle, dér alŭ cincĭ-spre-decelea, care era în centrulŭ cavoului, cuprindea unŭ cadavru înfășuratŭ, ca mumiele ce se găsescŭ în Egyptŭ. Pe cele douĕ marĭ laturĭ ale mormêntului, se vĕdŭ sculptate fórte finŭ bătălia dela Arbelles și unŭ subiectŭ de vênătóre regală la care iau parte Macedonienĭ și Persanĭ. Tipurile suntŭ fórte visibile și ușorŭ de recunoscutŭ. Din acésta s'a conchisŭ că acestŭ mormêntŭ este acela alŭ lui Alexandru celŭ Mare, alŭ cărui corpŭ cu tóte acestea, după spusele istoricilorŭ, ar fi fostŭ transportatŭ în Egyptŭ. Atribuirea pare dér mai multŭ decâtŭ hipotetică.

Nevinovatŭ și 16 anĭ întemnițatŭ. G. Beaseley a fostŭ condamnatŭ, suntŭ d'atuncĭ 16 anĭ, pentru omorŭ de care era acusatŭ, cu tóte denegațiunile sale, la temnița grea pe viéță. Deunădĭ a fostŭ grațiatŭ fiindcă s'a doveditŭ, că nu comisese elŭ crima care i se inculpase. Nenorocitulŭ Beaseley era la condamnarea lui în vêrstă de 27 anĭ, și astădĭ, după atâția anĭ petrecuțĭ în temniță și totŭ felulŭ de suferințe morale și fisice se află cu sănĕtatea sdruncinată și necapabil d'așĭ câștiga esistența prin muncă. Décă societatea, representată prin juriu, condamnă p'unŭ nevinovatŭ, n'ar trebui óre sĕ-i dea cuvenita satisfacțiune? Celŭ puținŭ în limitele posibilitățeĭ?

Cursulŭ pieței Brașovŭ

din 10 Martie st. n. 1888

Bancnote românescĭ	Cump.	8.48	Vênd.	8.50
Argintŭ românescŭ .	„	8.44	„	8.48
Napoleon-d'orĭ . . .	„	10.05	„	10.07
Lire turcescĭ . . .	„	11.34	„	11.37
Imperialĭ	„	10.34	„	10.37
Galbinĭ	„	5.88	„	5.92
Scris. fonc. „Albina“ 6%	„	101.—	„	102.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	99.—
Ruble rusescĭ . . .	„	101.—	„	102.—
Discontulŭ	$6^1/_2$—8% pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 10 Martie st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	95.70
Renta de hârtiă 5%	82.95
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	148.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	94.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	123.75
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	108.
Bonurĭ rurale ungare	104.—
Bonurĭ cu clasa de sortare	103.60
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timișŭ . . .	103.60
Bonurĭ cu cl. de sortare	103.60
Bonurĭ rurale Transilvane	103.75
Bonurĭ croato-slavone	103.25
Renta de hârtiă austriacă	77.40
Renta de argintŭ austriacŭ	78.70
Renta de aurŭ austriacă	107.75
Losurĭ din 1860	131.75
Acțiunile băncei austro-ungare . . .	856.—
Acțiunile băncei de creditŭ ungur. .	269.
Acțiunile băncei de creditŭ austr. .	267.30
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ unguréscŭ	99
Imprumutulŭ cu premiulŭ unguréscŭ	121.75
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	122.50
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.99
Napoleon-d'orĭ	$10.04^1/_2$
Mărcĭ 100 împ. germane	62.37
Londra 10 Livres sterlinge	127.

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureșianu

Cumu-i omulŭ mai voinicŭ,
Și cu Domnulŭ țĕrii 'nfrunte,
Plécă cu toțĭ dinspre munte,
Spre a Dunării câmpii,
Unde-așteptă decĭ de mii,
De păgânĭ de cei turbațĭ,
De pradă nesăturațĭ,
Sĕ intre sĕ năvălescă,
Țéră sĕ o jăfuiască,
S'o prade, s'o pustiéscă,
Femei mândre sĕ robéscă,
Pe Românŭ sĕ-lŭ asupréscă!!
Era cam pe la 'nserate,
Când începură-a se bate
Românașii din Carpațĭ,
Și cu Turcii cei tubațĭ.
Și se batŭ, se batŭ ei fórte,
Nu pe viéță, ci pe mórte,
Românii pentru moșiă
Sĕ o scape de robiă,
Turcii pentru avuțiă.
Nóptea trece șĭ-o dĭ tótă
Și lupta nu mai încétă,
Căcĭ era înverșunată.
Diua-a doua-i spre ivite,
Și lupta nu-i spre sfîrșite,
Nu,
Căcĭ Turciĭ erau mulțĭ tare,
Ĕr Românii în turbare,
Și se luptau cu 'nfocare,
Orĭ sĕ cadă ca eroĭ,
Orĭ sĕ fie învingĕtorĭ.

Căcĭ doră așa-i firea Românului, din luptă ca și dela chefŭ, dela rĕu ca și din bine nu dă îndĕrĕtŭ nicĭ odată ci se luptă, se luptă pe viéță și pe mórte, numai sĕ învingă, căcĭ așa a apucatŭ din moșĭ-strămoșĭ, ca fără frică sĕ siléscă înainte, căcĭ pe cela ce silesce și isbânda-lŭ întâlnesce.

Nu multŭ trecŭ, era în spre séra dilei a doua, când Turcii erau pușĭ pe gónă și

Românașii bravĭ feciorĭ,
Rĕmaseră 'nvingĕtorĭ,
Și cu Domnulŭ țĕrii 'nfrunte
Se 'ntorceau ér în spre munte
Totŭ strigândŭ și chiotindŭ,
Și din buciume sunândŭ,
De gândeai că se întorcŭ,
Nu din taberă și focŭ,
Ci vinŭ tocmai dela jocŭ.

Eĭ, și-apoi, sorióra Floriora,

Frumușica codrilorŭ,
Codrilorŭ Carpațilorŭ,

era și ea acolo, se 'ntorcea alăturea cu Bujorŭ și Dómne bine le mai sta, căcĭ erau statoșĭ amêndoi și mândri de-șĭ puneau nume, șĭ-apoi vitejĭ numai ca ei. Florióra era tótă voiă, și cum sĕ nu fi fostŭ, când ceea-ce de multŭ dorise, i-se și îndeplinise: cu ochii vĕdŭ isbênda și în mijloculŭ ei îșĭ îmbrățișa soțiorulŭ! —

Borgo-Tiha, în Faurŭ 1888.

Ionŭ Dologa.

Avisŭ d-lorŭ abonaţi!

Rugăm pe d-nii abonaţĭ ca la reînoirea prenumeraţiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ şi numerii de pe fâşia sub care au primitŭ ḑiarulŭ nostru până acuma.

Domnii, ce se abonéză din nou, sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ şi sĕ arate şi posta ultimă.

Administraţiunea „Gaz. Trans.“

Sosirea şi plecarea trenurilorŭ şi postelorŭ în Braşovŭ.

I. Plecarea trenurilorŭ:

1. Dela Braşovŭ la Pesta:

Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 óre 20 de minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 óre 01 minută diminéţa.

2. Dela Braşovŭ la Bucurescĭ:

Trenulŭ mixtŭ Nr. 318: 1 óră 55 minute după amédḑĭ.

II. Sosirea trenurilorŭ:

1. Dela Pesta la Braşovŭ:

Trenulŭ de persóne Nr. 308: 9 óre 46 minute înainte de amédḑĭ.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 316: 9 óre 52 minute séra.

2. Dela Bucurescĭ la Braşovŭ:

Trenulŭ mixtŭ Nr. 317: 2 óre 32 minute după amédḑĭ.

A. Plecarea postelorŭ:

a) Dela Braşovŭ la *Rĕşnovŭ-Zĕrnescĭ-Branŭ:* 12 óre 30 m. după amédḑĭ.
b) „ „ „ *Zizinŭ:* 4 óre după amédḑĭ.
c) „ „ în *Sĕcuime* [S. Georgĭ]: 1 óră 30 minute nóptea.
d) „ „ la *Făgăraşŭ:* 4 óre diminéţa.
e) „ „ la *Săcele:* 4 óre diminéţa.

B. Sosirea postelorŭ:

a) Dela *Rĕşnovŭ-Zĕrnescĭ-Branŭ* la Braşovŭ: 10 óre înainte de amédḑĭ.
b) „ *Zizinŭ* la Braşovŭ: 9 óre a. m.
c) Din *Sĕcuime* la Braşovŭ: 6 óre séra.
d) „ *Făgăraşŭ* la Braşovŭ: 2 óre diminéţa.
e) „ *Săcele* la Braşovŭ: 6 óre 30 minute séra.